

6.

Kunningas lõukoer istus künkale sure kiwvi otso, käästis rigi-allamad murrule mahha küllitada, suurtsuggu nihästi kui allamad — iggamees omma paika, kõrwad lahti tehha ja suud finni sulguda; Reinowadder seisib kunningasa kõrwas ja libbitses sabbaga. Kunningas turisatas paar lorda ja ütles siis: „Olge wait ja kuulge minno juttu, linnud nihästi kui ellajad, kehwad ning rikkad, weised ning sured, kõik kuulge nüüd minno sõnnu! Teie, minno sured issandad, ja kõik teised kunninglikko au ning wolli ka-allamad: Reinowadder rebbane seisab siin minno wolli al; ürisele aea eest peeti nõu, tedda wõlla pua; agga temma on meie kunninglikko au-järje ees paljo sallaasju ülestunnistand, sellepärast kingime temmale ueste omma kunninglikko armo ja wõtame temma juttu uskuda. Peale sedda on kunningana, meie auwäärt abbitasa temma eest wägga passunud, miepärast Reinowadderiga leppin ja kerre ning ello priuse temmale iõutan. Meie kunninglik pol ning wolli saab eddespidi ka Reinowadderit kaitsema ja temma ülle warjama; siin kääsin minna teid, kui ello teil armas on: austage Reinowadderit, temma naist ja lapsi iggas kohhas, kus teie — olgo õset ehk päwal — nendega kokko juhtute. Minna ei wõtta piksemalt kaebtusi Reinowadderi peale enam kuulda, mis kadodus ning kurjus temma peäle iõstab; temma endised kurjad tööd jägo unnuetusse, sest temma astab iõttelikkalt meelt parrandama. Omme ommiko warra wõttab temma pauna selga ja seppi kätie ja lähheb wagga mehhe kombel Rusalusse endisid pattu kahhetsema, egga tulles enne taggasi kunni kõik wannad wõllad andeks on sanud.“ — Hints ütles tullise wiibhaga suud mõda Kriimsilma ja Messiläppa issandale: meie tö ja waew läks üsna tuulde, oh olleffime faugel — faugel siit, ehk neelaks maa meid alla! Käl armo leidnud Reinowadder meid kolmekeste nüüd uflatusse

sabab. Üks silm mul lõppes, nüüd kardan teise eest! Messiläp kootis: Ma näen, mõnnus nõu on meil kallis assi! Agga Kriimsilm ütles: Se assi on kül kantsakas, siiski läfti jalla pealt kunninga jure. Temma astus Messiläppaga seltsis wiibhaga kunninga ja kunningase ette, seal tõstsid nemmad kahheteiste paljo kaebtusi Reinowadderi peale ja rääkisid äkilise sõnnaga; agga kunningas ütles: „Kas teie minno juttu ei olle kuulnud? Minna ollen Reinowadderi uest armoga wasto wõtnud. Mis teie, tollwannid, weel tahhate?“ — Kui kunningas nõnda wiibhaga ütelnud, käästis ta mõllemid finni wõtta, siiduda ja wangitorni eita; sest Reinowadderi jut nende sallafurjusest tullis kunningase meele.

Ästiselt olli Reinowadderiga luggu opis teisiti läinud; temma peasib kimbust ja tõukas oima pealekaebajad äbbi ning willetsuse siõse. Kawwalal kombel oskas temma asja nõnda tallitada, et tük nabla sarro turja pealt — pikkuti ning laiuti üks jalg — mahha nülliti ja temmale tee paunaks tehti. Kunningasa käest pallus Reinowadder weel pastlid, üteldes: Teie wallitsete mind, armoline kunninglik emmand, armo teekäisaks, aidke mind nüüd teele walmistada. Kriimsilma issandal on laks pari pastlid, egga se paljo olleks kui teise pari mulle annaks. Tallitage, armoline emmand, sedda asja kunninga, meie issanda läbbi. Ka Kriimsilma emmand wõiks omma kingadest ühe pari mulle anda, temma istub ennamist koddo lee-paeal, mis ta seal kingadega teeb.“ Kunningana kootis naeratades: „Nemmad wõiwad mõllemad teile pari kingi anda!“ Reinowadder tännas wisakast-elduse eest ja ütles kummardades: „Mul on nellit uut kinga, nüüd ei tahha ma pikkemalt oega wiibitada. Kõige õnnistuse offalitseks, mis wagga teel nõuan, peate teie aus emmand ja kunningas sama; teie mõllemade eest tahhan kolmforda iggapäw palwet piddada. Summal sago teile üksford kõik armo rohkesti lättetasfoma, mis mulle waejete ollete näitnud.“